

Ο πόνος μέσα στην Εκκλησία του Χριστού

[/ Ορθόδοξη πίστη](#)

Πες μου πόσες φορές δεν άκουσες, ότι δεν έχεις πίστη αρκετή γι' αυτό υποφέρεις;

Πες μου πόσες φορές σου είπαν ότι εάν πήγαινες εκκλησία δεν θα είχες προβλήματα;

Με ρωτάς και εμένα. Λες πάτερ μήπως έχω κατάθλιψη γιατί δεν πιστεύω πολύ;

Δεν ξέρω, μα η απάντηση νομίζω ότι δίνετε μέσα από την εμπειρία της εκκλησίας. Όχι εκείνων που αυτάρεσκα λένε και πιστεύουν ότι είναι οι άνθρωποι της εκκλησίας, μα εκείνων που δίχως να το αισθάνονται πραγματώνουν την εκκλησία του Χριστού, όπως τον αθώο που ποτέ δεν θα νιώσει την βαθιά αγαθότητα του.

Εμένα λοιπόν αυτή η εμπειρία με διδάσκει ότι ο Χριστός υπέφερε πάνω στον Σταυρό και πέθανε πρώτα για να αναστηθεί.

Η Παναγία μονίμως διωγμένη και κυνηγημένη γι' αυτό που φέρει και είναι. Οι απόστολοι και οι μάρτυρες φυλακισμένοι και δια φρικτών μαρτυριών παραδομένοι από τους δημίους της ιστορίας στον θάνατο.

Οι ερημίτες και ασκητές, σε ένα συνεχή αγώνα μαρτυρίου της συνειδήσεως και

εσωτερικής νίψεως κ.ο.κ. Ο Άγιος Σιλουανός λένε πως δυο φορές σκέφτηκε να τερματίσει την ζωή του.

Πόνος και σε αυτούς; Ναι.

Γιατί η αγιότητα δεν καταργεί την ανθρωπινότητα. Ο Άγιος δεν είναι μόνο πνεύμα, γιατί έτσι θα ήταν φάντασμα, μα ούτε μόνο σώμα γιατί έτσι θα ήταν πτώμα.

Τότε θα μου πεις και τι αλλάζει μέσα στην εκκλησία;

Δεν αλλάζει το γεγονός ότι θα πονέσουμε αλλά το πώς θα πονέσουμε και τι προοπτική θα έχει αυτός ο πόνος. Το πως βιώνουμε τις καταστάσεις της οδύνης που έτσι κι αλλιώς θα έρθουν στην ζωή μας. Η εκκλησία, ο Χριστός, προσφέρουν ένα τρόπο ζωής που μεταμορφώνει τα πάντα. Η εκκλησία δεν είναι φυγή αλλά τρόπος να ζεις. Από την φωτιά θα περάσεις μα με τον Χριστό δεν θα καείς....

π. Χαράλαμπος Παπαδόπουλου

Πηγές: isagiastriados.com - plibyos.blogspot.gr